

ACC. N:R M. 12525: 1-4.

Landskap: *Småland* Upptecknare: *Edla Jonasson, Knäred*
Härad: *Trumbebo* Berättare: *Ingrid Eklundsson*
Socken: *Herrneryd* Berättarens yrke: _____
Uppteckningsår: *1952* Född år *1851* i *Herrneryd*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Kyrketagning. s. 1-4.

ACC. N:R M. 12525:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Förhått att jag här gör en liten
uppskrifning, fast till en direkt frå-
gat därefter. Ja lieder min på-
gående ofta för oss leaer beakta
om seder och bruk som var van-
liga förr men på denna tid
så att några beaktat att brukas
Denna är så här. Förr fick som
jag annänt ingen kvinna betä-
da. Heerem hus förrän han bli-
vit kyrkubagen. Därför försiggick
dessa alltid på skäcken till kyrkan
men folk mängde var ju minst
den blulata i landsförsamlingarna
enat nu därför var det vanligt
med flera kvinnor på en söndag.
Alla samlades vid ingången de som
färdt anlände knäböjde på skäcken

ACC. N:R M. 12525:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

men det var nog, att de som fått
gasse barn absolut skulle vara till
höger. Därför hände ofta att då
en fästmögen foga lade sig ner
just åt där som en fattig, av vä-
dig Peast, när som kan gående
staa gängen ner liden placerad.
därför att den fattiga just fått
gasse barn. Men Mar sade att det var
guynt med den rikas klickar vara
ända. Och innan Prätten kom kunde
det hända att det sades många mys-
ke fula ord åt den fattiga, och det
var inte lämt för henne att oppe-
nera sig till sin rätta plats, utan
han fick knäböja på fel sida men
Mar sade att Prätten var ej mäs i
mund, när han kom och fick dyligt

ACC. N:R M. 12525:3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Skåda en sina församlings bar, Men
helt resolut sade att den som pla-
berat sig fel, att stiga upp, Och vid
handen taga den andra, och ställa
på sin plats, nu som sagt var ju
menigheten stor, och inte mer än
sua kunde knäböja åt gången, innan
Pastorn kom så hände det att någon
fjärrögen, som stände jick vänta,
om då även denna fått en flicka
på förhand riste sin plats, men
ändå tag den andra som redan
knäböjt parti ja då Gud nåde
den fattiga, madeen som fått sitt
garre barn, Men sade att det skändam
häll på att tent an bliva upps-
kåde, så att monig man måste
ingripa, Men som sagt sagt till

ACC. N:R M. 12525: 4

Prästens och Biskopens stäa stämhet
och den respekt som sädde för Präster-
skapen måste man ju bāja sig.
Men glagamäden lät hära av sig.
Därför blev det här i Heimbygd
redan 1880 bestämt att kyrkofagnin-
gen skulle försiga sig vid altaret
senare blev det naturligt att om
man hemtade hem Prästen och det
var minst sex veckor efter församlin-
gen, som man i hemmet lät döpa
barnet, ja då blev modern kyr-
kalagen därstädes. Men numera
går ingen i "kyrka" Det försvann lite
och lite efter 1900 talets bājan för
att som sagt numera vara nästan
helt borta.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND